

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า
อธิบดี

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายและระเบียบหลายฉบับระบุถึงตำแหน่งหัวหน้า
ส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี แต่ยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์กลางเพื่อเทียบตำแหน่งอย่างอื่น
ของข้าราชการเท่ากับตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดีทำให้เกิดความสับสนในการ
พิจารณาสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์กลางสำหรับการพิจารณาเทียบตำแหน่งดังกล่าว เพื่อให้การ
ปฏิบัติของส่วนราชการต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐ
และประเทศ รวมทั้งให้มีคณะกรรมการชี้ขาดการเทียบตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ชี้ขาดในกรณีที่มีข้อสงสัย
หรือปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับข้าราชการต่างประเภทเพื่อประโยชน์ในการใช้หลักเกณฑ์กลาง
ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
หลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้า
ส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่ง
หัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการเทียบตำแหน่งของข้าราชการกับ
ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่ากรมที่มีกฎหมายกำหนดให้มีองค์กรทำหน้าที่
ในการเทียบตำแหน่งหรือวินิจฉัยชี้ขาดไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐไม่ว่าในฝ่ายพลเรือน ทหารหรือ
ตำรวจที่มีกฎหมายกำหนดให้มีฐานะหรือเรียกว่าส่วนราชการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่ง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๕ ในการพิจารณาเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี อย่างน้อยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นตำแหน่งที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามกฎหมายอื่น
- (๒) เป็นตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของข้าราชการในส่วนราชการ ไม่ว่าจะส่วนราชการนั้นจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๓) เป็นตำแหน่งประเภทบริหารที่มีกฎหมายกำหนดให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติหน้าที่นั้น และมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการบังคับบัญชาและบริหารงานบริหารบุคคล และบริหารงบประมาณของส่วนราชการนั้น ซึ่งไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในหน้าที่และอำนาจผู้รับมอบอำนาจ

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลตามกฎหมายของแต่ละส่วนราชการวางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี สำหรับใช้กับข้าราชการในส่วนราชการของตน โดยการวางระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๕ รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจในการเทียบตำแหน่งข้าราชการในส่วนราชการของตนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนั้น

มาตรา ๗ ในกรณีที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของส่วนราชการใดมีปัญหาอันไม่อาจหาข้อยุติได้ในการพิจารณาเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการตามมาตรา ๘ โดยคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ในการพิจารณาของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งอธิบดีของข้าราชการพลเรือนสามัญด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ส่วนราชการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่งคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งและกำหนดหลักเกณฑ์กลางสำหรับเป็นแนวทางโดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย

- (๑) รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน
 - (๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ
 - (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
- ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
- ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือการแต่งตั้งเพิ่มให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี